377R1358

Nr L 156/4 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 25.6.77

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1358/77

av den 20 juni 1977

om allmänna bestämmelser om kompensation för lagringskostnader för socker samt om upphävande av förordning (EEG) nr 750/68

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3330/74 av den 19 december 1974 om gemensam organisation av marknaden för socker([1])senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1110/77([2]), särskilt artikel 8.2 a,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 750/68 av den 18 juni 1968 om allmänna bestämmelser om kompensation för lagringskostnader för socker([3])senast ändrad genom förordning (EEG) nr 152/71([4]), har ändrats flera gånger. Dessa allmänna bestämmelser måste dessutom vidgas till att omfatta preferenssocker fr.o.m. sockerregleringssåret 1977/78. Bestämmelserna måste därför anpassas och kompletteras.

I artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 3330/74 anges bestämmelser om ersättning med ett fast belopp för lagringskostnader för vissa sorters socker.

Denna ersättning finansieras genom uttag av avgifter. När avgifternas storlek bestäms måste det därför ske enligt principen att den totala ersättningssumman bör vara lika med summan av de avgifter som tas ut.

Ersättningssystemet är begränsat till att gälla socker som tillverkas av sockerbetor eller sockerrör som odlats inom gemenskapen samt preferenssocker. Ett kontrollsystem behövs för att se till att denna bestämmelse följs.

Interventionsorganen måste vanligtvis lagra det socker de köpt och bör därför vara berättigade till ersättning. Med hänsyn till deras speciella ställning bör dock ersättningsperioden begränsas.

Ersättning kan inte beviljas utan att det finns någon möjlighet till kontroll och bestämmelser måste därför fastställas om förhandsgodkännande av lagerlokalerna.

Ersättningen bör därför normalt betalas ut av den medlemsstat på vilkens territorium sockret lagras.

Uträkning av ersättningen bör baseras på tidsperioder som gör det möjligt att avgöra lageromsättningen.

Särskilda åtgärder kan krävas för den situation som uppstår när socker är under transport i början av en månad. Sådana åtgärder bör liksom tillämpningsföreskrifterna för denna förordning beslutas i enlighet med artikel 36 i förordning (EEG) nr 3330/74.

Ersättningen är avsedd som en kompensation för nödvändiga lagringskostnader. När ersättningsbeloppet fastställs måste därför de viktigaste utgifterna för lagerhållningen tas i beaktande.

Den mest effektiva kontrollen av tillverkningens omfattning kan göras när sockret avsätts på marknaden. Därför bör avgifter tas ut från tillverkaren när avsättning sker.

Vad gäller socker som importeras på preferensvillkor och som avsätts på marknaden i obearbetat skick bör avgiften tas ut vid importtillfället och vad gäller annat preferenssocker bör den tas ut vid raffineringen.

Eftersom viss tid måste gå innan avgifternas exakta storlek kan bestämmas, måste de baseras på prognoser som i efterhand justeras med ledning av resultaten från de föregående regleringsåren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ersättning för lagringskostnader för sådant socker och sirap som avses i artikel 8.1 första och andra stycket i förordning (EEG) nr 3330/74 skall i princip betalas ut av den medlemsstat där varorna lagras och inom en tidsperiod som närmare skall fastställas.

([1]) EGT nr L 359, 31.12.1974, s. 1.
([2]) EGT nr L 134, 28.5.1977, s. 1.
([3]) EGT nr L 137, 21.6.1968, s. 4.
([4]) EGT nr L 22, 28.1.1971, s. 1.

Artikel 2

1. Under förutsättning att de i början av den period som avses i artikel 4.2 är ägare till det lagrade sockret eller sirapen skall ersättning utgå till

a) sockertillverkare som tilldelats en baskvot,

b) sockerraffinaderier,

c) tillverkare av strösocker, bitsocker eller kandisocker som är godkända av den medlemsstat på vars territorium verksamheten är etablerad,

d) inom sockersektorn specialiserade handelsverksamheter som godkänts av den medlemsstat där verksamheten är etablerad,

e) interventionsorgan.

2. Det godkännande som avses i punkt 1 skall ske på vissa villkor som närmare skall bestämmas.

3. I de fall då socker som varit föremål för interventionsköp lagras av interventionsorganet skall emellertid ersättningen begränsas till en maximiperiod som närmare skall bestämmas.

Artikel 3

1. Ersättning utgår för följande sockersorter om de lagras i lagerlokaler som godkänts av den medlemsstat där lokalerna är belägna:

— odenaturerat vitt socker, odenaturerat råsocker och vissa sirapssorter som tillverkas inom maximikvoten,

— allt importerat preferenssocker och sådant odenaturerat vitt socker som tillverkas därav.

Godkännandet skall ske på villkor som närmare skall bestämmas.

2. I vissa fall kan speciella åtgärder vidtas enligt förfarandet i artikel 36 i förordning (EEG) nr 3330/74 då det gäller socker som är under transport i början av den tidsperiod som avses i artikel 4.2.

Artikel 4

1. Uträkning av ersättningen skall baseras på månadsvarkastningen av lagrade kvantiteter.

2. Den kvantitet som medräknas för varje enskild månad skall vara lika med det aritmetiska genomsnittet av lagrade kvantiteter i början respektive slutet av den aktuella månaden.

3. För uträkning av ersättningen omräknas råsocker och sirap till motsvarande mängd vitsocker med ledning av avkastningen eller sockerinnehållet. Ersättningen för lagringskostnader kan tidsbegränsas enligt bestämmelser som närmare skall fastställas.

Artikel 5

Ersättningsbeloppet skall fastställas månadsvis och per viktenhet med hänsyn till finansierings- och försäkringskostnader samt de egentliga lagringskostnaderna.

Artikel 6

1. Den avgift som skall tas ut enligt artikel 8.1 tredje stycket a i förordning (EEG) nr 3330/74 skall fastställas så, att summan av de för varje regleringssår förväntade avgifterna skall vara lika med summan av de ersättningar som skall betalas enligt artikel 8.1 första stycket i samma förordning.

2. Är summan av de avgifter som tagits ut för ett regleringssår inte lika med summan av de utbetalda ersättningarna, skall mellanskillnaden överföras till ett senare regleringsår.

3. Avgiftsbeloppet per viktenhet räknas ut på följande sätt:

Det förväntade totala ersättningsbeloppet för sockerregleringsåret i fråga skall ökas respektive minskas beroende på vilka överföringar som görs enligt punkt 2. Resultatet skall divideras med den sockerkvantitet som beräknas avsättas under det aktuella regleringsåret och som tillverkats inom maximikvoten.

4. Medlemsstaten skall ta ut avgifter från varje tillverkare vad gäller sådant vitsocker, råsocker och sirap som avses i artikel 8.1 tredje stycket a i förordning (EEG) nr 3330/74 och som tillverkats och avsatts inom maximikvoten. Avgiften skall dock inte tas ut för vitsocker eller råsocker som köpts av ett interventionsorgan.

Artikel 7

1. Den avgift som skall tas ut enligt artikel 8.1 tredje stycket b och c i förordning (EEG) nr 3330/74 skall beräknas så, att summan av de för varje sockerregleringsår förväntade avgifterna skall vara lika med summan av de ersättningar som skall betalas ut enligt artikel 8.1 andra stycket i samma förordning.

2. Är summan av de avgifter som tagits ut för ett sockerregleringsår inte lika med summan av de utbetalda ersättningarna, skall mellanskillnaden överföras till ett senare sockerregleringsår.

3. Avgiftsbeloppet per viktenhet räknas ut på följande sätt:

Det förväntade totala ersättningsbeloppet för sockerregleringsåret i fråga skall ökas respektive minskas beroende på vilka överföringar som görs enligt punkt 2. Resultatet skall divideras med de kvanliteter preferenssocker som under samma period antingen förväntas importeras för avsättning i obearbetat skick eller för raffinering.

4. Medlemsstaten skall ta ut avgiften från

— importörer av preferenssocker vilket avsätts i obehandlat skick,

— raffinaderier som raffinerar importerat preferenssocker.

Artikel 8

Förordning (EEG) nr 750/68 skall upphöra att gälla efter den 30 juni 1977.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1977.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 20 juni 1977.

På rådets vägnar
J. SILKIN
Ordförande